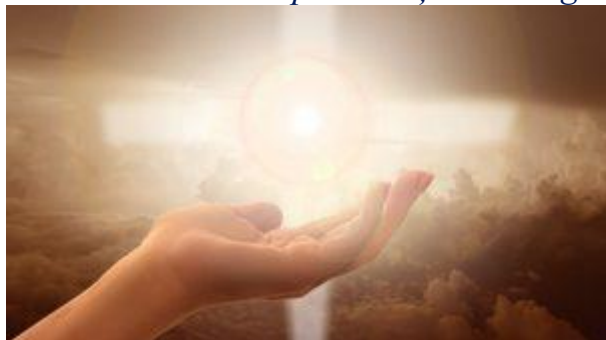

Duminica a XX-a de peste an

Lecturi: Proverbe 9,1-6; Efeseni 5,15-20; Ioan 6,51-58

« Cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el. »

Meditație vincentiană

Continuând meditația de duminica trecută, lecturile de astăzi ne amintesc că viața noastră este formată din alegeri și dacă am ales să fim cu Dumnezeu, nu trebuie să ne lăsăm descurajați.

Cunosc un vincentian care s-a hotărât să-și trăiască vocația ca la carte, fiind asemenea lui Ozanam, ducând o viață coerentă cu ceea ce învăța din vizitarea săracilor și participarea la Conferință, și viața de fiecare zi. Trăind așa a renunțat să fie ca « toată lumea » și din această cauză nici nu a fost recunoscut și acceptat de lume. La locul de muncă, a ales să fie cinstit și să nu-i păcălească pe ceilalți, a căutat binele celorlalți, și-a arătat recunoștința față de cei care își îndeplineau sarcinile cu corectitudine. Rezultatul acestei alegeri este că de cele mai multe ori alții mai « buni » au avansat mai repede decât el bucurându-se de recunoștință din partea celorlalți. Asta este viața!

În rugăciunea sa, acest vincentian îl întreabă pe Dumnezeu de ce a permis ca ceilalți să fie recunoscuți și nu el, care trăiește evanghelia. Și Ozanam a fost foarte dezamăgit când a candidat pentru funcția de deputat și a fost « învins » de alții care nu erau apărătorii evangheliei.

Dumnezeu i-a răspuns vincentianului dându-i un răspuns simplu și concret. Mai întâi i-a arătat că nu are de ce să se plângă; săracii pe care îi ajută au probleme mult mai mari, căci nu reușesc să-și întrețină familia. Dacă săracii o duc greu, de ce ar trebui ca noi, vincentienii să avem o viață mai ușoară? Apoi, Dumnezeu i-a arătat că Evanghelia nu ne spune că cei care îl aleg pe Cristos vor avea o viață ușoară, dimpotrivă, trebuie să-și ducă crucea. Dacă Fiul lui Dumnezeu n-a fost recunoscut, nu s-a bucurat de recunoștință pentru Bunătatea, Milostivirea și Dreptatea sa, de ce ucenicii lui ar trebui să fie? Dumnezeu ne spune clar că toate activitățile

vincentianului nu trebuie făcute ca să fie văzute de oameni, ci de însuși Dumnezeu, pentru slava lui și pentru ca atât vincentianul cât și cel pe care îl ajută să aibă parte de viața veșnică. Dacă este doar pentru a fi văzuți și recunoscuți de oameni, ne-am primi deja răsplata aici: trăirea evangheliei n-ar mai avea nici o valoare.

Cartea Proverbelor ne încurajează să-l alegem întotdeauna pe Dumnezeu cu înțelepciune și pricepere, « stâlpii » vieții noastre. Sfântul Paul, în a doua lectură, ne învață cum să ne purtăm ca niște « oameni înțelepți » și nu ca « oameni fără minte », și să căutăm să înțelegem care este voința lui Dumnezeu în viața noastră și ne îndeamnă să nu ne « îmbătăm » cu lucrurile pământești ci să-l lăsăm pe Duhul Sfânt să ne umple viața. În evanghelie Isus ne oferă o perspectivă unică pentru alegerea noastră: « cine mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne în mine și eu în el ».

Să fim în Dumnezeu, ne este de ajuns!

Traducere: sora Magdalena